

ת"פ 6911/05/14 - מדינת ישראל נגד מחמד אסמר, עאדל טהה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 6911-05-14 מדינת ישראל נ' אסמר(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 1496941/4

בפני כב' השופט כרמי מוסק
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז י-ם
נגד
הנאשמים
1. מחמד אסמר (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד רמי עותמאן
2. עאדל טהה (עציר)

החלטה (נאשם 1)

1. הנאשם הורשע במספר עבירות שכללו, בין היתר, עבירות סחר בנשק וחמש עבירות של סחר בסם מסוכן.
 2. העבירות הנוגעות לסחר בסם מסוכן נכללו במסגרת שני כתבי אישום: האחד הוגש לבית המשפט המחוזי בתיק זה, יחד עם עבירות סחר בנשק, ואילו שלוש עבירות נוספות פורטו בכתב אישום שהוגש לבית משפט השלום בירושלים.
 3. במסגרת כתב האישום שהוגש לבית משפט השלום בירושלים ניתנה הודעה, לפיה בהתאם לסעיפים 36(א) ו-36(ב) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג-1973, מבקשת המאשימה מבית המשפט לקבוע כי הנאשם הנו סוחר סמים ולחלט את המוצגים שהם רכב מסוג איסוזו, ל.ז. 72-753-17 ורכב מסוג סקודה, ל.ז. 90-472-72.
 4. בכתב האישום שהוגש לבית משפט השלום נטען באישום הראשון, כי בקשר לרכב האיסוזו הוציא הנאשם את הסמים מתוך הרכב ומסר אותם לסוכן הסמוי בתוך הרכב.
- באישום השני נטען, כי הנאשם נפגש עם השוטר לאחר שהנאשם הגיע למקום עם רכב האיסוזו, נסע יחד עם הסוכן הסמוי ברכב למקום מסוים נכנס לתוך בית ומשם לקח את הסמים, נכנס לרכב ומסר בתוך הרכב את הסמים לסוכן.

גם באישום השלישי מתואר כיצד נפגש הנאשם עם הסוכן הסמוי והוציא את הסמים מרכב האיזוסו.

5. המאשימה טוענת, כי לאור הודאה זו, ומאחר ששני כלי הרכב שייכים לנאשם, ולאחר שבית המשפט יכריז על הנאשם כעבריין סמים, ניתן לחלט את שני כלי הרכב כאשר מדובר ברכוש השייך לעבריין סמים, וביחס לרכב האיזוסו, נעשה בו שימוש לצורך הסחר בסם המסוכן.

6. יודגש, כי בכתב האישום שהוגש לבית המשפט המחוזי לא ניתנה הודעה כאמור לעיל, וכמו כן לא נטען בכתב האישום באשר לרכב מסוים בו עשה הנאשם שימוש לצורך עסקאות הסחר בסם מסוכן.

7. כדי לבסס את טענתה ביחס לכלי הרכב הגישה המאשימה את הודעות הנאשם בעת חקירתו במשטרה. מהודעת הנאשם מיום 3.4.14, ש' 31-36 עולה, כי הנאשם רכש את רכב האיזוסו מחברת עבודות עפר ובניין בשם דליית אל כרמל בתמורה ל-23,000 ₪.

8. ביחס לרכב הסקודה, עולה כי מדובר ברכב הרשום על שם הנאשם והוא בבעלותו. רכב זה נתפס במהלך החקירה. רכב האיזוסו אכן רשום במשרד הרישוי על שם חברה הנקראת נ.א. עבודות עפר ופיתוח. מדובר בחברה שמענה בדליית אל כרמל.

9. המאשימה טוענת, כי הזמינה את החברה שעל שמה רשום הרכב לדיון בעניין חילוט כלי הרכב, אולם איש מנציגי החברה לא התייצב. עוד טוענת המאשימה, כי מאחר שחלף זמן רב מאז חולט הרכב והוא לא נדרש על ידי החברה, או כל גורם אחר מלבד הנאשם, יש להניח כי אכן הרכב נרכש על ידי הנאשם כפי שטען.

10. בא כוח הנאשם טען, כי אין מקום לחלט את כלי הרכב, שכן לא הוכח בוודאות שרכב האיזוסו שייך לנאשם ולא שייך לאותה חברה. עוד הוסיף וטען, כי בזמנו הוסכם עם מחלקת תביעות ירושלים שאחד מכלי הרכב ישוחרר והשני יחולט. לטענתו, אין מדובר בעסקאות סמים שהתבצעו בתוך הרכב, ואף לא באמצעותו, ויש להניח כי בכך התכוון לרכב הסקודה. עוד טען, כי כל העסקאות בוצעו ליד ביתו של הנאשם ולא בתוך כלי הרכב.

11. אין בידי לקבל את טענת בא כוח הנאשם, שכן כפי העולה מכתב האישום, שתי העסקאות בוצעו בתוך רכב האיזוסו, ובעסקה נוספת שימש הרכב לצורך הגעה למקום ביצוע העסקה.

12. אוסיף ואומר, כי לאור העובדה שהנאשם הורשע בחמש עבירות של סחר בסמים, יש לראותו כעבריין סמים, ומכאן שניתן לחלט את רכשו.

13. באשר לרכב הסקודה, רכב זה רשום על שם הנאשם ואין מחלוקת כי הוא הבעלים של הרכב. באשר לרכב האיזוסו, למדנו מדברי הנאשם כי הוא רכש את הרכב מאותה חברה, אשר לא התייצבה לדיון ולא גילתה כל התעניינות

ברכב.

14. לאור כל האמור, לטעמי בהיות הנאשם עבריין סמים, יש להורות על חילוט כלי הרכב, מה עוד שאחד מהם שימש בפועל לצורך עסקאות הסמים. לפיכך, אני מורה על חילוט כלי הרכב כפי שביקשה המאשימה.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד אדר תשע"ה, 15 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.

כרמי מוסק, שופט